

Rondje Weerwater 1: De eerste stap (zondag 6 september, 2,3 kilometer)

Ik moet wat doen aan mijn conditie. Het lijf dijt uit. Ik gooi het op mijn leeftijd: 73. Oude mensen worden dik. En ja, ik fiets veel, maar elektrisch. Dat schiet ook niet op. De sportschool is niks voor mij. Vaak geprobeerd en ik vond het saai. Andere sporten zijn niet meer aan mij besteed. Vroeger was ik een fanatiek voetballer. Maar walking football voor bejaarden? Nou nee.

Walking? Het triggert me. Wandelen?

Ik lees een boek van een vrouw die de Camino Santiago de Compostela liep. Zie hield een dagboek bij. Erg leuk om te lezen. Maar... brugje te ver voor mij. En al die diepzinnige gesprekken onderweg met medepelgrims en op zoek naar God of je eigen ware zelf? Nou nee.

Maar walking?

Wandelen. Dat kan toch niet zo moeilijk zijn? Ik lees in het boek dat de eerste stap de moeilijkste is. Maar waar ga ik hier in Almere wandelen? Ik wil vertrekken vanuit huis, de Boomgaardweg in Parkwijk. Via de website Visit Almere kom ik op het Rondje Weerwater, klein 5 kilometer, groot 7 kilometer. Dat moet een makkie zijn.

De volgende ochtend trek ik mijn oude versleten hardloopschoenen aan (zeker 25 jaar oud), korte broek aan, oud T-shirt en een vest van de Zeeman. Sportief Robbie is er klaar voor.

Ik ga de deur uit op weg naar het Weerwater. De eerste honderd meter speelt meteen mijn rechter achillespees op. Een blessure die ik opliep tijdens onze campervakantie van twee maanden waarin ik vrijwel alleen op plastic slippers liep. Zo onverstandig.

Ik loop over de Boomgaardweg naar het Nathalie Woodpad en vervolg dat langs het water naar het Fongerspad bij het Lumièrepark. Ik bereik dat pad na iets meer dan een kilometer.

En moet dan omkeren. Ik kan niet meer. Ik kom vandaag niet eens bij het Rondje Weerwater. Uiteindelijk slechts 2,3 kilometer gelopen in een half uur.

Thuis zoek ik oefeningen op voor mijn achillespees en besluit door te zetten. Maar ik neem wel een rustdag. Man-o-man, wat een sportman ben ik.

Rondje Weerwater 2: Dinsdag 8 september 3,91 kilometer

Zei die Caminovrouw dat de eerste stap de moeilijkste is? Ik kom vandaag mijn bed haast niet uit. De tweede stap is nog veel moeilijker dan de eerste. Maar ik verman mij.

In mijn super sportieve outfit vertrek ik om negen uur voor dezelfde route. Ik wil iets verder nu, De achillespees speelt nog steeds op, maar ja wat is twee dagen oefeningen (die ook pijn doen).

Ik bereik het Fongerspad en sla linksaf richting de Floriadebrug, mijn doel van vandaag.

“Goedemorgen”, groet een wandelende vrouw me die me inhaalt. Wat een tempo. Ik voel mij een strompelende oude man. De vrouw is in een mum uit het zicht verdwenen.

Rechtsaf het Lumièrepad op naar de Weerwaterbrug, mijn doel.

Bij het hangplekje ligt een man in een slaapzak. Dat doettie goed, denk ik.

Ik zie dat hij wakker is. “Goeiemorgen”, groet ik hem. En zowaar klinkt er een vrolijk “mogguh”.

Groeten tijdens het wandelen is zo gek nog niet, zoals die snelle mevrouw deed.

“Yes”, roep ik uit als ik de bamboespijlen van de Weerwaterbrug vastpak. Doel bereikt.

Ik kijk over het Weerwater uit en zie het enorme rondje dat zich uitstrekt naar de Esplanade.

Mijn God.

Wat een eind.

Ik loop (min of meer) terug naar huis. 3,91 kilometer in 49 minuten.

Toch wel tevreden stap ik onder de douche. Dat is zweten, zo'n wandeling

Rondje Weerwater 3: Donderdag 10 september 5,71 kilometer

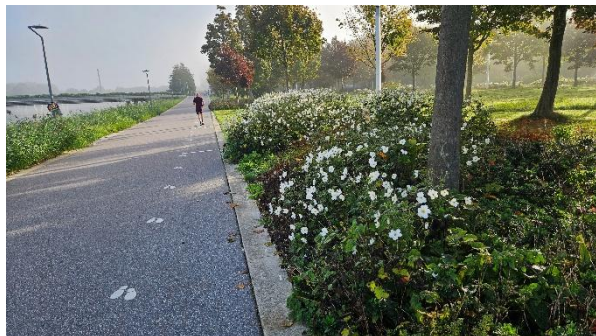
Het doel is de kluit van de Weerwaterbrug te beklimmen en door te lopen tot aan de Aeres hogeschool op het Floriadeterrein. Inmiddels omgedoopt tot Hortus (Tuin). Ik volg de route van eergisteren, raak de bamboelatten van de Weerwaterbrug nog een keer aan en kijk even uit richting stadscentrum. Dat moet het de komende dagen dus worden.

Ik volg het Bergsmapad (tenminste ik denk dat het zo heet) over de Floriade.

Het Floriadepark ligt er mooi bij, veel mooier dan in 2022. Toen was het nogal kaal. Zelfs nu in oktober bloeien er prachtige bloemen en de bomen van het Arboretum staan er mooi bij.

Ik bedenk hoe het er hier uit zal zien als de wijk Hortus gebouwd gaat worden. Allemaal flats? En wat

gebeurt er met het prachtige groen? Nu is het een geweldig stadspark. Houden zo, vind ik.

Het lopen gaat iets makkelijker. De oefeningen voor mijn achillespees lijken te helpen. Maar ik voel hem nog wel een beetje. Zou dat komen door mijn gympen? Ik besluit om met mijn vrouw Jessica te overleggen om wandelschoenen aan te schaffen.

Ik kom bij de Aereshogeschool aan en keer om. Terug blijkt toch wel een dingetje.

Na 1 uur en 13 minuten stort ik thuis neer op de bank. Ik heb dorst. Daar moet ik ook eens aan denken: drinken onderweg.

Rondje Weerwater 4: Zaterdag 12 september 6,65 kilometer

Ik besluit voor de verandering een ander stuk van het rondje Weerwater te lopen. Ik ga niet de Weerwaterbrug over maar ga rechtuit over het Fongerspad.

Het blauwe pad maakt een slinger om de dikke wilgen die op last van de Partij voor de Dieren moesten blijven staan. Een paar bomen zien er niet best uit.

Onderweg zie ik een zwemmer midden op het Weerwater. Schoolslag. Ik bedenk me dat dat toch niet echt veilig is. Kramp in je kuit en het is over. Ik gedachten wens ik de zwemmer al het goeds toe.

Aan het eind bij de A6 ga ik met de bocht naar rechts mee het Sturmypad op en loop door naar de fietsafslag naar Haven. Ik vind het mooi geweest. Het waait behoorlijk, het Weerwater vertoont golfjes. De zwemmer zie ik niet meer. Ik hoop dat hij veilig thuis onder de douche staat.

Ik keer om en zie bij een bruggetje rechts op het

Weerwaterpad allemaal eendjes afgebeeld. Wat een leuk detail. Een volgende keer maar eens kijken wat voor afbeeldingen er nog meer op staan.

Het wandelen gaat alleraardigst. Pas vlak voor thuis begin ik mijn achillespees wat te voelen. Maar het gaat steeds beter. Blijven volhouden met de oefeningen. Na 1 uur en 23 minuten ben ik thuis.

Mijn gemiddelde snelheid is 4,83 kilometer per uur. Mwah. Dat moet beter kunnen.

Rondje Weerwater 5: Maandag 14 september 7.01 kilometer

Ik heb uitgerekend dat ik met de 6,65 kilometer van zaterdag nu wel het kleine rondje Weerwater kan lopen.

Ik neem een andere route. Via de Boomgaardweg loop ik langs de busbaan en sla bij Gezondheidscentrum Filmwijk linksaf de Grace Kellystraat in. Wat een slecht voetpad zeg.

Een klein stukje Stadsweteringpad en dan de brug over richting Flevoziekenhuis. Ik kom op het bewegwijzerde rondje Weerwater en over de brug... houdt de bewegwijzering van het Rondje Weerwater op. Merkwaardig.

Gelukkig ken ik als Almeerder de weg en ga via de Meeresteinkade richting Esplanade.

Meeresteinkade? Stonden daar niet ooit de mooiste sociale huurwoningen van Almere Stad?

Ik steek de Esplanade over en zie wat weesfietsen in de nietjes staan. Ik ga de Koetsierbaan op waar de twee flats Side by Side staan en even verderop het gebouw The Wave. Brug over en ja hoor... daar is het belijnde rondje Weerwater weer. Je moet het maar weten als je van buiten Almere komt om dit rondje te lopen.

Hop, de oeverpromenade op langs een prachtig aangelegd, lang bloemenpad. Langs de Fantasie het Fontanapad op en nog een keer hop. Daar is het bekende Bergsmepad. En zowaar de Weerwaterbrug en... thuis. In 1 uur en 31 minuten met 4,6 kilometer per uur zegt Strava.

Hoera, 's middags ga ik met mijn vrouw Jessica naar Beversport en koop na veel passen Lowa Innovo GTX Lo wandelschoenen. "Eerst inlopen zegt de aardige verkoper, "eerst in huis lopen en na een paar dagen kan je je rondje lopen."

Wel een beetje jammer, maar ik volg zijn advies.

Rondje Weerwater 6: Donderdag 17 september 7,09 kilometer

Extra rustdag genomen, die 7,1 kilometer van maandag hakte er wel in.

Ik vind dat ik mijn Lowa wandelschoenen kan inwijden met een klein rondje Weerwater. Volgens de site Vistit Almere is dat 5 kilometer, maar ik moet natuurlijk ook naar huis. Dat maakt 7 kilometer.

Vandaag kijk ik eens naar alle symbolen op het rondje. Bij vrijwel alle bruggen staat een rijtje eendjes afgebeeld. Grappig.

Maar dan het logo van het Rondje Weerwater zelf. Een soort W. Volgens Omroep Flevoland is het ontworpen door Willem van der Laan van de gemeente. "Wij hebben het logo bewust speels gehouden. Mensen kunnen er dan van alles in zien. Op de zijkant is het een net een zwemmer, maar je kunt er ook de w van Weerwater in zien", zegt de gemeente tegen de Omroep.

Tijdens het rondje kom je twee keer onder hoogspanningsmasten door. Daar hebben de ontwerpers bliksemschichtjes op het pad aangebracht. Alweer grappig.

Over het hele pad zijn de afstanden aangegeven. Maar daar kom ik niet goed uit. Het grootste getal dat ik vond: 3000 meter. Terwijl het kleine rondje 5000 meter is en het grote 7000. Onderweg loop je eerst met de meteraanduidingen mee, en plotsklaps staan ze op de kop, alsof je inene van de andere kant moet komen. Gelukkig heb ik de Strava-app.

Hier en daar staan ook de namen van de zijwegen: Ermelopad en Raaltepad in Stedenwijk en De Fantasie. Ze hebben er wel werk van gemaakt.

Leuk is ook dat de wijken aangegeven staan: Stedenwijk, Filmwijk, Hortus en ook het Lumièrepark heeft een uiting gekregen.

En natuurlijk al die voetstapjes die je tijdens de wandeling begeleiden. Soms zijn er markeringen voor fietsers

Vandaag loop ik op mijn nieuwe schoenen 1 uur en 28 minuten. Die schoenen? De beste koop ooit. Mijn gympen gaan in de vuilnisbak.

Rondje Weerwater 7: Donderdag 17 september 7,11 kilometer

Vandaag weer het kleine rondje Weerwater gelopen. Nu in 1 uur en 27 minuten. Jaja, een minuut sneller. De achillespees speelt steeds minder op.

Leuk is dat het water in het meer steeds anders is, dan weer spiegelglad en dan weer golvend en ook mistig.

Laten we het hebben over de mensen die ik tegenkom. Weet je nog, die snelle dame die mij groette. Ik besloot toen om iedereen te groeten die ik tegenkom. Wat een verschillende mensen zijn er toch. Ik schat dat ongeveer een derde me teruggroet. Van vrolijk tot grommend. De meeste lopen onverstoord door of kijken me aan alsof ik een vuilnisbak ben.

Maar ik tel mijn zegeningen. Een paar keer kwam ik al een dame tegen met hoofdoek en een lange bruine jurk. Op gymmen met stevige pas. Ze maakte iedere keer mijn dag goed door meteen terug te groeten met een stralende glimlach. Mijn dag was al goed, maar nu nog beter.

En verder, ja al die mensen met oortjes in of hoofdtelefoons op horen mijn “goedemorgen” niet eens. Ik loop bewust niet met muziek omdat ik geniet van de wind in mijn oren. Bovendien hoor ik dan ook de voortrazende fatbikes aankomen. Wel zo veilig. Opvallend is wel dat er nog maar weinigen zijn die hoeven te trappen.

Toch blijf ik volhouden iedereen te groeten die ik tegenkom of die mij inhaalt. Mijn tempo is nog zo dat ik niemand inhaal. Ik vind het wel best.

Rondje Weerwater 8: Zaterdag 19 september 7,18 kilometer

Raar, weer iets meer gelopen op het kleine rondje. Maar dat zal komen door mijn sanitaire stop voorbij de Fantasie. Even wat privacy zoeken achter de bosschages.

Vandaag loop ik met de focus op vogels. Ik zie futen, waterhoentjes, knobbelzwanen (de favoriet van onze stadsecoloog), duiven, kauwtjes, kraaien (denk ik, ik weet niet

het verschil met een roek), ganzen (ik denk de grauwe gans, maar het kan ook een andere soort zijn, ik ben geen vogelaar) eksters, musjes en jawel een vlaamse gaai. Kauwtjes zijn mijn favoriet. Speels in de lucht en op de spijlen van de Weerwaterbrug blijven ze brutaal zitten. Op een

meter afstand kan ik ze bewonderen.

Tja, zoals gezegd, ik ben geen vogelaar, maar de eendjes die afgebeeld staan op de bruggen zie ik tot nu niet.

Het Weerwater is trouwens het jachtgebied van de bijzondere Meervleermuis, leerde de stadsecoloog mij. De gemeente houdt rekening met hen door speciale verlichting. Toch verbaas ik mij erover dat ieder jaar er groot vuurwerk aan het Weerwater is met het Diwalifestival. Ik vind het niet kunnen. Ben benieuwd wat die Meervleermuizen ervan vinden.

Ik loop vandaag 1 uur en 28 minuten over het kleine rondje. Geen record. Thuis duik ik in de volgelgids om de ganzen op te zoeken. Helaas, ze lijken allemaal op elkaar.

Rondje Weerwater 9: dinsdag 22 september 7,20 kilometer

Weer iets verder gelopen. Ja, twee sanitaire stops. Ik drink tegenwoordig water onderweg. Ik heb een blauw dagrugzakje uit de kast gevestigd en dat gebruik ik voor mijn telefoon en een bidon water.

Hardlopers kom ik veel tegen op het rondje. Oud, dik, dun, beginnend (sloffend) en gevorderd. Ik zag er een met een triathlonshirt aan. Die had het moeilijk. Die gaat die triathlon nooit halen, denk ik.

Ik denk terug aan de Alpenhuttentocht die ik lang geleden met mijn illustere buurman Karel maakte. We hadden getraind met rondjes Kromslootpark. De hutentocht was zwaar. We liepen gelukkig met 'stokkies', zoals buurman Karel ze altijd noemde. Ik had toen bergschoenen gekocht van Meindl. Maar wat bleek in de Alpen... ze waren te klein. Zelden zulke kapotte tenen en blaren gehad. Karel had van allerlei spulletjes voor de voeten bij zich (hij was een getraind 4-daagseloper). Daarmee redde hij mijn tocht. Die overigens geweldig was. Met als hoogtepunt een diner met hertenvlees. Na zo'n 20 kilometer klimmen en dalen was dat hemels.

Ik prijs de verkoper van Beversport in Stad die mijn voeten opmat voor mijn Lowa's: "Maar 43 heb je, dus je moet schoenen van 43,5 of 44 hebben omdat je voeten bij het wandelen uitzetten."

Ik loop vandaag 1 uur en 28 minuten. Ik lijk wel een diesel. Binnenkort mag ik het stadscentrum niet meer in als die zero-emissiezone er komt.

Rondje Weerwater 10: donderdag 24 september 7,82 kilometer

Het hele rondje Weerwater lonkt. Ik besluit na een kort rondje er nog een stukje aan vast te plakken. Na de Weerwaterbrug ga ik rechtsaf richting de A6. Bij de wilgenbomen van de Partij voor de Dieren keer ik om naar huis. Strava geeft mijn langste afstand aan tot nu toe.

Die app is leuk. Hij geeft afgelegde afstand, gelopen tijd, gemiddelde snelheid en tijd per kilometer aan. Ik zie dat ik altijd het stukje langs de Harderwijkoever het snelste loop, de derde kilometer. Misschien omdat het het vrolijkste stukje is met al die bloemperken en prachtige muurschilderingen op de gevels. Dit zou toch aanleiding moeten zijn om daar juist wat langzamer te lopen.

Inmiddels loop ik een gemiddelde van 5 kilometer per uur. Komt vast door mijn Lowa's. Of krijg ik toch een iets betere conditie?

Iedere keer als ik langs de Aeres hogeschool kom, krijg ik medelijden met de studenten. Die zitten in de middle of nowhere. Toen ik studeerde in Amsterdam waren de kroegjes op loopafstand van de collegezalen. Binnen een minuut zaten we in de bruisende binnenstad. Totdat het bestuur de wijsheid kreeg om onze opleiding naar een

bedrijventerrein in Diemen te verplaatsen. We hebben nog geprotesteerd door de collegezalen een aantal dagen te bezetten. Luchtbedje en slaapzak mee. We verloren de strijd en werden bannelingen in Diemen.

Het valt me op dat ik over steeds meer dingen nadenk tijdens het wandelen. Dat las ik ook in het boek over de camino van Santiago. Die mensen maakten die fases

door, de fysieke, de mentale en de spirituele. En de pelgrims voerden steeds diepgaande gesprekken.

Ik heb tot nu toe één medewandelaar gesproken, de oud-eigenaresse van Boekhandel Dekter in Haven. Was leuk, maar ik vind het leuk zonder onderbrekingen door te trainen voor het hele rondje.

Na 1 uur en 34 minuten kwam ik thuis.

Rondje Weerwater 11: zaterdag 26 september 8,52 kilometer

Dit wordt een druk dagje. Ik wil weer uitbreiden en zaterdag is ook de dag dat ik altijd naar de bibliotheek in stad ga en broodjes en twee haringen haal op de markt. Vandaag voelde ik daarbij toen spierpijn en ik liep een beetje mank. Die vermaledijde achillespees. En ik doe toch zo braaf mijn oefeningen.

Ik word vandaag ingehaald door een jonge vrouw die er hardlopend flink de sokken in heeft. Tot mijn verbijstering kom ik haar aan de andere kant van het Weerwater weer tegen als ik richting A6 ga voor mijn uitbreiding. Die dame loopt het hele rondje hard, Ze lijkt nu nog sneller te gaan.

Hardlopen zit er voor mij niet meer in. In mijn jongere jaren liep ik buiten veel hard. In Muziekwijk kwam er een agressieve loslopende herder rennend op me af. Ik bereidde me al voor op de aanval. "Ga maar aan je baasje vragen of je vast mag", schreeuwde ik in paniek. De hond stopte, maar het baasje deed er een schepje bovenop. Hij zou mijn bek wel eens verbouwen. Gelukkig was ik in die tijd nog snel en koos de nooduitgang.

Ik ging in de sportschool hardlopen op de loopband. Een paar keer per week 8 kilometer. Totdat een oorverdovende pijn in mij knie alles verpestte. De huisarts stuurde me voor een foto naar het ziekenhuis en de chirurg vond dat ik een nieuwe knie moest. Ik weigerde. "Misschien kan je met fysio je pezen versterken", zei hij, "om de boel bij elkaar te houden."

De fysio was een wondermiddel, de knie hield het prima. Maar het was wel afgelopen met hardlopen.

Mijn knieën houden het prima tijdens het wandelen. Geen pijn, zelfs geen steekje. Ik lees in een wandelboek dat je met hardlopen, zeker op asfalt, veel blessuregevoeliger bent dan wandelen. Nu mijn achillespees nog. Ik doe nog steeds drie keer per dag mijn oefeningen.

Na 1 uur en 44 minuten lig ik weer op de bank

Rondje Weerwater 12: maandag 28 september 10,09 kilometer

Op naar het hele rondje. Vandaag ga ik het kleine rondje doen en aansluitend de oefenroute van 12 september richting de A6. Ik ruik het hele rondje vandaag al.

Ik zweet nu veel bij de langere rondjes. Nog steeds draag ik mijn Zeeman-outfit met uiteraard de geweldige Beverwandelschoenen. Mijn vrouw Jessica denkt met me mee. Bij de Primark heeft ze een nieuw vest voor een prikkie op de kop getikt. "Het is ademend", vertelt ze, "dan zweet je minder."

Maar aan het eind van de route ben ik weer kletsnat. Vooral op de rug. Het is buiten natuurlijk nog steeds warm voor de tijd van het jaar.

Bij mijn Alpenwandeling, zeker 25 jaar geleden, droeg ik speciale wandelsokken van Falke. Een voor links en een voor rechts, zonder naden. Die sokken draag ik nog steeds. Maar ik merk dat ze versleten zijn. Ze zijn dun geworden. Maar in mijn Lowa's voldoen ze nog steeds. Ik heb nog geen blaar gehad. Ik heb ook l-r-wandelsokken van de Zeeman. Die zijn eigenlijk beter dan de dure Falke van toen.

Zoals gezegd loop ik het korte rondje plus een stuk richting A6 tot aan de fietsafslag naar Haven. Thuis zie ik dat ik ruim 10 kilometer heb gelopen. Dat moet genoeg zijn voor het hele rondje Weerwater overmorgen.

Ik deed er 2 uur en 4 minuten over met een gemiddelde van 4,88 km/u. Bijna 5.

Rondje Weerwater 13: woensdag 30 september 8,77 kilometer

Ik heb vandaag het hele rondje gelopen. Jawel, dus ben niet over de Weerwaterbrug gekomen. Scheelt weer klimmen.

Maar raar, ik heb maar 8,77 kilometer gelopen. Het rondje vanuit huis blijkt korter dan ik dacht. Het was een makkie.

De Strava-app meldt dat ik 15 hoogtemeters heb overwonnen. En dat in Almere. Ik vermoed dat dat bij de Esplanade is, daar stijgt het een beetje tot op de Silverlinebrug bij de binnenhaven van Stad.

Ik ging rechtdoor langs woonzorgcentrum Flora door een deel dat Malus heet. In het Latijn betekent dat appelboom. Ik vermoed dat ik door het Arboretum van de Floriade

loop. Maar het Latijnse 'malus' betekent ook 'slecht.' En dat past het beste bij dit stuk. Die Floriade-allee heeft rare geulen (pas op om te zwikken) en ziet er wat desolaat uit. Ik vind het nog steeds een rare plek om dementerenden daar te huisvesten.

Ik ging er een keer tijdens de Floriade op bezoek bij mijn oud-rector Douwe de Vries (helaas overleden). Douwe hield van wandelen. Hij had wel zin in een ommetje over de Floriade. Maar we mochten er niet op zonder ticket terwijl het gebouw midden op de Floriade stond. Ik trok me er niets van aan. Toen de deur openschoof glipten we naar buiten en maakten een ommetje over de Floriade. Douwe genoot er zichtbaar van.

Volgende keer wil ik toch wel die 10 kilometer weer halen. Thuis eens uitzoeken hoe dat kan rond het Weerwater.

Vandaag liep ik 1 uur en 44 minuten met een gemiddelde van 5,1 kilometer per uur. Het gaat sneller.

Rondje Weerwater 14: vrijdag 2 oktober 11,2 kilometer

Vandaag loop ik het rondje in een achtje. Dus eerste over de Weerwaterbrug, dan langs de A6 en dan weer over de Weerwaterbrug naar huis. De 10 kilometer ruim gehaald.

De achillespees is vrijwel genezen, ik loop makkelijker. Na de tweede keer Weerwaterbrug voelt het wandelen als een flow. Zonder pijntjes (phpd, pijntje hier, pijntje) daar, kom ik thuis.

Stiekem denk ik er aan om morgen weer te gaan, maar mijn wandelschema (ChatGPT, jaja) raadt me aan steeds een rustdag te nemen.

Op internet zag ik een post van iemand die ook nog eens rond het kasteel liep. Zou ik?? Ik bedenk me wel dat ik langs twee mislukkingen van Almere loop: de Floriade en het kasteel. Maar daar staat tegenover dat het Rondje Weerwater weer wel vrijwel gelukt is (behalve dan dat er bij het ziekenhuis een stuk verdwijnt).

Het lijkt erop dat mijn buik iets minder dik is geworden. Buikvet verlies je niet door te wandelen, maar wel door een ander voedingspatroon. In de afgelopen 5 weken heb ik maar 1 biertje gedronken (op de Politieke Markt). Dat was daarvoor veel meer. En ik eet minder, minder behoefte aan. En alleen tijdens de wedstrijden van het Nederlands elftal ga ik aan de borrelnoten. Zal wel de spanning zijn, hoewel ik niet echt vrolijk wordt van het vertoonde spel. Stoppen met de borrelnoten dus als de wedstrijden voorbij zijn.

Vandaag liep ik 2 uur en 12 minuten met een hoogteverschil van 20 meter. Almere schijnt steeds hoger te worden.

Rondje Weerwater 15: zondag 4 oktober 11,5 kilometer

Vandaag weer het achtje. Bij de tweede keer over de Weerwaterbrug besluit ik niet langs het Fongerspad te gaan, maar meteen linksaf de belijning te volgen en door het Lumièrepark te gaan. Dat is voor het eerst.

Ik tref er een pad aan dat ik nog niet ken: het Diafragmapad. Mooie naam in Filmwijk.

Een leuk pad waarop ik aan het eind de aanduiding 4000 meter aantref. Die had ik nog niet gezien. Ben benieuwd of ik dan ergens de 5000 gemist heb. Ik vermoed dat die op het ongelijnde gedeelte op de Esplanade ligt.

Vandaag heb ik 32 foto's gemaakt die dit dagboek moeten gaan verlevendigen. Het valt me wel op dat ik na iedere stop lastig op gang kom.

's Middags ga ik nog even terug op de fiets om vergeten foto's te maken. Is mijn telefoon leeg. Geen idee hoe dat komt.

Thuis zie ik dat mijn telefoon in mijn broekzak op filmen heeft gestaan. Maak je geen zorgen, het beeld is zwart.

Na opladen fiets ik nog een keer terug om de foto's te maken.

Vandaag 2 uur en 21 minuten gelopen met een gemiddelde van 4,79 km/u. Ik wijd dat aan het steeds stoppen voor de foto's.

Rondje Weerwater 16: dinsdag 6 oktober 11,26 kilometer

Ik doe een experiment. Ik groet niemand op het pad en wacht af tot iemand mij groet. Niemand dus.

Zie ik er zo angstaanjagend uit?

Halverwege hervat ik mijn "goedemorgen"-ritueel. Dat voelt toch beter.

Ik ben al vaak op mijn rondjes langs het gebouw van Haddock Watersport gekomen op de Floriade. Iedere keer prevel ik: “Hoi Philippe.”

Philippe van Thiel was de eigenaar van Haddock, aanvankelijk een zeil-, surf- en kanoschool vanuit twee zeecontainers.

Ik nam daar mijn eerste zeillessen. Ik denk dat dat in 1986 was. Al snel

groeide Haddock uit tot een populaire, professionele jachthaven waar ook tal van feesten en partijen werden gehouden.

De Floriade nekte hem. Voor Almere DEZE WEEK kwam ik vaak bij Philippe. Aanvankelijk presenteerde hij plannen om zijn jachthaven volledig vergroend te integreren in de Floriade. Maar de gemeente wilde dat niet. Na tal van rechtszaken werd Philippe in 2019 uitgekocht door de gemeente. “Ik ben kapot gemaakt”, zei hij. Trots was hij wel dat hij een keer een Floriadewethouder van zijn terrein gooide.

Maar hij wilde door en presenteerde een plan om een nieuwe Haddock te ontwikkelen aan de Noorderplassen. Het mocht niet zo zijn. In 2021 overleed Philippe op 62-jarige leeftijd aan een hartstilstand.

“Thanks voor alles Philippe”, prevel ik als ik de foto van het huidige gebouw maak. De ideale plek voor een horecagelegenheid op het rondje Weerwater. Maar er zal wel een peperdure flat op die plek komen.

Het rondje vandaag gaat redelijk makkelijk in 2 uur en 12 minuten. Precies 4 meter verder dan de vorige keer omdat ik in het Lumièrepark de afslag van het Bospad nam (paadje). Heel kort effe tussen de bomen.

Op het pad Malus zag ik dat ik nog een omweg door het buitengebied van de Floriade kan maken. Dat staat overmorgen op het programma.

Dit was mijn laatste dagboekje van het Rondje Weerwater. Daar is nu alles over gezegd. Ik ben trots op mezelf en ga op zoek naar andere, langere rondjes in Almere.